

Πως προχωράμε ενάντια στην αξιολόγηση:

Ο αγώνας της εκπαίδευσης ενάντια στην αξιολόγηση, γνωρίζουμε όλες και όλοι ότι δεν αφορά μόνο τη συγκεκριμένη συγκυρία, αλλά είναι αντιπαράθεση που κρατά χρόνια. Το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα με ατμομηχανή τους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους αναχαίτισε τον επιθεωρητισμό, ξεκινώντας από το Ν 1304/1982, το ΠΔ 20/1993 του Σουφλιά, το νόμο-σκούπα 2525/1997 του Αρσένη, το ΠΔ 152/2013. Σε όλους τους νόμους έμπαινε ως άμεση και επείγουσα προτεραιότητα η επιβολή μιας ολοκληρωτικής και συγχρόνως επιθετικής εκδοχής της αξιολόγησης στην εκπαίδευση. Στόχος η εγκαθίδρυση από την κρατική εξουσία και τις κυβερνήσεις ενός κύκλου κάθετης και αδιάλειπτης επιτήρησης στο σχολείο, με προσαρμογή της εκπαίδευσης σε συγκεκριμένα οικονομικά μοντέλα. Σε όλο αυτό το διάστημα από το 1982 έως σήμερα, όλες οι προσπάθειες των υπουργών παιδείας και των κυβερνήσεων δεν μπόρεσαν να αναιρέσουν την παιδαγωγική ελευθερία και τη λειτουργία του Συλλόγου Διδασκόντων ως κυρίαρχο όργανο στα σχολεία.

Οι εκπαιδευτικοί της τάξης, οι τοπικοί Σύλλογοι, η Ομοσπονδία μέσα από ρήξεις, συγκρούσεις, παλινωδίες, αλλά με συλλογική αντίσταση, κατάφεραν να διαφυλάξουν το Δημόσιο Σχολείο. Η επίθεση που δέχεται η εκπαίδευση όλα αυτά τα χρόνια και η ένταση με τον Ν 4823 της Κεραμέως και της κυβέρνησης της ΝΔ δεν αφορά μόνο το παρόν, αλλά και το μέλλον. Η μάχη ήταν και θα είναι μακρά.

Η στιγμή είναι κρίσιμη. Εδώ και μήνες, το εκπαιδευτικό κίνημα δίνει τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, τη μάχη για το δημόσιο δωρεάν σχολείο, απέναντι σε μια αδίστακτη κυβέρνηση, απέναντι σε όλους τους κρατικούς μηχανισμούς, τον βομβαρδισμό νόμων και εγκυκλίων, τις απειλές και τους εκβιασμούς, τη διοικητική ιεραρχία του ΥΠΑΙΘ, τα ΜΑΤ, τα χημικά και τις αύρες, τις στημένες δίκες και τη συνεχή αλλαγή των όρων της αντιπαράθεσης. Η νόθευση του αποτελέσματος των ΓΣ των ΕΛΜΕ και το πραξικόπημα του κυβερνητικού συνδικαλισμού στην τελευταία ολομέλεια προέδρων των ΕΛΜΕ είναι ένα ακόμα επεισόδιο παρέμβασης του κράτους στα εσωτερικά των εκπαιδευτικών συνδικάτων.

Από την πλευρά μας:

Χαιρετίζουμε τη μαζική συμμετοχή του αγωνιζόμενου κλάδου στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση. Απεργία-αποχή που από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι το ΔΣ της ΔΟΕ οφείλει να επαναπροκηρύξει.

Χαιρετίζουμε τους 100.000 απεργούς συναδέλφους της 11^{ης} Οκτώβρη, τα σχολεία που έβαλαν μαζικά λουκέτο, τα Σχολεία που είχαν σχεδόν καθολική συμμετοχή στη μεγάλη απεργία.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που κατέβηκαν στο δρόμο του αγώνα, σε ένα μεγάλο πανεκπαιδευτικό ποτάμι που γέμισε τους δρόμους όλης της χώρας και της Αθήνας και συναντήθηκε με τους διαδηλωτές/τριες μαθητές/τριές μας στο Σύνταγμα σε μια μεγαλειώδη ιστορική διαδήλωση.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες διαδηλωτές που πριν τις 11 Οκτώβρη διαδήλωσαν στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια της Αθήνας, αντιμετωπίζοντας αποφασιστικά και ανυποχώρητα, τα ΜΑΤ, τις αύρες, τα δακρυγόνα.

Καταγγέλλουμε τον αυταρχισμό του ΥΠΑΙΘ και της κυβέρνησης που επιχειρεί να τρομοκρατήσει με ποινές και κυρώσεις τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς. Το αγωνιστικό φρόνημα των εκπαιδευτικών δεν κάμπτεται ούτε με απειλές, ούτε με εκβιασμούς, ούτε με την κρατική καταστολή. Αγωνιζόμαστε, αντιστεκόμαστε και θα συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη. Απέναντι στον ολοκληρωτικό και ανορθόδοξο πόλεμο που μας έχει κηρύξει το ΥΠΑΙΘ και η κυβέρνηση, προχωράμε σε αξιοποίηση όλων των μορφών αγώνα που έχουμε στη διάθεσή μας, διαφυλάσσουμε την αγωνιστική μας ενότητα και συσπείρωση, τη μαζική συμμετοχή στις κινητοποιήσεις και στον αγώνα, την αποφασιστικότητα και το ασίγαστο παιδαγωγικό πάθος του εκπαιδευτικού κινήματος και των αγωνιστικών του παραδόσεων.

Δεν πρέπει παράλληλα να διαφεύγει σε κανέναν στην αίθουσα ότι συναποτελούμε τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, τη μεγαλύτερη ενεργή και συμμετοχική Ομοσπονδία, με ζωντανές διαδικασίες βάσης, με τοπικούς Συλλόγους που τα ΔΣ συνεδριάζουν τακτικά και έκτακτα αρκετές φορές το μήνα, αντιμετωπίζουν όχι μόνο τα ζητήματα της γενικότερης εκπαιδευτικής διαπάλης, αλλά και καθημερινά ζητήματα στα σχολεία/νηπιαγωγεία, με παιδαγωγικές ομάδες, με συνεχή παρουσία, κινητοποιήσεις και παραστάσεις σε Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και Περιφέρειες. 130 Σύλλογοι ΠΕ σε όλη τη χώρα που δεν αποτελούν σφραγίδες αλλά ζωντανά πολιτικά υποκείμενα. Σήμερα το κοινό ερώτημα είναι: «Πώς απαντάμε στην επίθεση»; Μια επίθεση που έχει στόχους διαρθρωτικούς για την εκπαίδευση, οικονομικούς (μείωση κρατικών δαπανών, χορηγίες, εκπαιδευτική βιομηχανία/αγορά στην πλάτη του σχολείου), κοινωνικούς με υποταγή της εκπαίδευσης στα μυθεύματα της οικονομικής σύγκλισης και των στόχων της ΕΕ, και στόχους πολιτικούς. Ο κύριος πολιτικός στόχος στην εκπαίδευση είναι η διάλυση των σωματείων, η απώλεια της εμπιστοσύνης των εργαζομένων σε αυτά, η εξατομικευμένη υποταγή των εκπαιδευτικών. Αυτόν τον στόχο υπηρετεί η ένταση της επίθεσης και η ταχύτητα στο πέρασμα των αλλαγών (πάνω από 10 Νόμοι ψηφίστηκαν σε ένα χρόνο, συν το έκτρωμα του νόμου Χατζηδάκη).

Οι δικοί μας στόχοι είναι:

1. Δημόσιο Σχολείο όρθιο, ζωντανό, δημοκρατικό, με ισχυρούς Συλλόγους Διδασκόντων, χωρίς διευθυντές-managers και «κλίκες» γύρω από αυτούς.
2. Να ακυρώσουμε την κατηγοριοποίηση μαθητών/σχολείων/εκπαιδευτικών
3. Εκπαίδευση και μορφωτικά δικαιώματα για όλους.

Αρκεί αυτό;

Πρέπει να διαφυλάξουμε την αφετηρία της συλλογικής δράσης που είναι η ενεργός συμμετοχή των εκπαιδευτικών και η ενίσχυση της ταξικής αντίληψης στην αντιπαράθεση και στη μάχη με την αντιεκπαιδευτική πολιτική και τους αντεργατικούς νόμους.

Απέναντι στα όπλα τους: την καταστολή, τη βία, τα ΜΑΤ, τις δικαστικές αποφάσεις, τις συνεχείς εγκυκλίους εκφοβισμού, τον ΔΥΚ, το ποινολόγιο και την παραπληροφόρηση από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ

που κινητοποιεί η κυβέρνηση και τα επιτελεία συκοφάντησης, ΠΡΕΠΕΙ να προβάλλουμε τα δικά μας όπλα: τη μαζικότητα, την ενότητα, τη κοινωνική απεύθυνση στο γονεϊκό και εργατικό κίνημα.

Το τελευταίο επεισόδιο στον αυταρχικό κατήφορο του υπουργείου, ήταν οι χθεσινές δηλώσεις της Κεραμέως. Είπε επί λέξει: *«Τις τελευταίες μέρες, κυκλοφορούν στο διαδίκτυο κάποια φασόν κείμενα. Είναι σαφές ότι αυτά τα κείμενα δεν συνιστούν συμμετοχή στην αξιολόγηση. Η αξιολόγηση εμπεριέχει μία εξατομικευμένη κρίση του κάθε σχολείου. Αυτά τα φασόν κείμενα είναι ενάντια στον νόμο, στην υπουργική απόφαση και στη δικαστική απόφαση. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες λένε στους εκπαιδευτικούς να παρανομήσουν»*. Ταυτόχρονα προωθούνται **ανυπόστατες, έωλες και ψευδείς** διαρροές ότι: *«Προβλέπεται πρόστιμο 3.000 ευρώ για κάθε παραβίαση της δικαστικής απόφασης. Επιπλέον υπάρχουν κυρώσεις που αφορούν τη μη συμμετοχή στην αξιολόγηση. Οι κυρώσεις αφορούν τη μη συμμετοχή, όχι τα αποτελέσματα της αξιολόγησης»*.

Συνάδελφοι δεν πρέπει να έχουμε καμία αυταπάτη.

Η συνέχιση του αγώνα με την τελευταία απόφαση της ΔΟΕ που ακυρώνει στην πράξη την αξιολόγηση αποτελεί το κεντρικό πολιτικό γεγονός των ημερών σύμφωνα με τη «ναυαρχίδα» της κυβέρνησης στα ΜΜΕ. Ακόμα και η κλιμακική αλλαγή αποτελεί δεύτερη είδηση. Στόχος, η φίμωση των εκπαιδευτικών, η απόλυτη καταστολή και υποταγή. Ο τίτλος «Σαμποτάζ στην αξιολόγηση-με σκονάκι πανομοιότυπων απαντήσεων επιχειρεί η ΔΟΕ να την ακυρώσει» τα λέει όλα.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι δεν είναι η ώρα για ενιαία κείμενα. Εκείνο που πρέπει να απαντηθεί τώρα είναι τι κάνουν άμεσα από Δευτέρα τα Σχολεία/Νηπιαγωγεία. Η απόφαση για το ενιαίο κείμενο αποτελεί επιπλέον μορφή αγώνα, που δεν είναι αντιθετική, αλλά ενεργοποιεί και θέτει την ακύρωση στην πράξη της αξιολόγησης και της διαφοροποίησης των σχολείων και των εκπαιδευτικών, με ενιαίο κείμενο για όλους τους ΣΔ σε όλη τη χώρα, ως αντίβαρο στον εκπεσμό διαίρεσης των σχολείων με 13000 διαφορετικές αποτιμήσεις και πέρασμά τους στην όχθη της αξιολόγησης. Η Απεργία – Αποχή ήταν και είναι μορφή αντίστασης, το ίδιο και το ενιαίο κείμενο που αποτελεί άλλη μια μορφή επιθετικής απάντησης του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος. Δεν ανταγωνίζονται οι μορφές πάλης, αλλά αγωνιζόμαστε για να διαφυλάξουμε τις αρχές της ενότητας και της συναδελφικότητας, όπως έγινε σε όλες τις μάχες που έχουμε δώσει. Στον κοινό αγώνα δεν υπάρχουν «ιερές» διατυπώσεις και μόνο στη Βίβλο υπάρχουν εικόνες που οδηγούν σε μία «θρησκεία». Μόνο που εκεί δεν υπάρχει σκέψη και στοχασμός. Σήμερα καλούμαστε όλοι μέσα στην αίθουσα να μην υπηρετήσουμε μία ορθοδοξία, αλλά να κάνουμε άλμα μεγαλύτερο από τη φθορά.

Η Κεραμέως αντιμετωπίζει τους εκπαιδευτικούς και τα συνδικάτα τους όπως η Θάτσερ τους ανθρακωρύχους. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα της στιγμής και να αναλάβει κάθε συνδικαλιστική δύναμη τις ευθύνες της. Ο στόχος τους είναι η πλήρης διάλυση των συνδικάτων και η απόλυτη υποταγή και χειραγώγηση του εκπαιδευτικού σώματος, ώστε να εφαρμόσει απαρέγκλιτα το αντιεκπαιδευτικό τερατούργημα που θα αποδομήσει το δημόσιο σχολείο και θα ορθώσει νέους ταξικούς φραγμούς στα παιδιά των χαμηλότερων κοινωνικών τάξεων.

Ο πόλεμος που έχει εξαπολύσει εναντίον μας η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας είναι ολοκληρωτικός και ανορθόδοξος. Το ίδιο ολοκληρωτικός και ανορθόδοξος πρέπει να είναι και ο δικός μας αγώνας. Απέναντι σε θεούς και δαίμονες, οφείλουμε να συνεχίσουμε να αντιπαρατάσσουμε την ενότητά μας, τη μαζικότητα, την κοινωνική απεύθυνση, τη συσπείρωση γύρω από τα σωματεία μας, την οργάνωση του αγώνα από τα κάτω. Αυτά είναι τα δικά μας όπλα.

Επαναλαμβάνω: Απέναντι στον ανορθόδοξο ολοκληρωτικό πόλεμο του Υπουργείου οφείλουμε να διαφυλάξουμε την αγωνιστική ενότητα και συσπείρωση μας και να χρησιμοποιήσουμε όλα τα όπλα που έχουμε στη διάθεσή μας για να τους τρίψουμε στα μούτρα την αξιολόγηση. Ενότητα και όχι κατακερματισμός και διάλυση. Αποφασιστικότητα και όχι σύγχυση. Όλοι και όλα εδώ κρίνονται.

Αντιλαμβανόμαστε την τεράστια δυσκολία της συγκυρίας και το μέγεθος της επίθεσης. Ήδη ο ήχος από τις ερπύστριες των τανκς της αξιολόγησης ακούγεται όλο και πιο έντονα. Ποια πρέπει να είναι η δική μας απάντηση; Πρώτα απ' όλα πρέπει να επανακτήσουμε την αγωνιστική μας ενότητα. Ένας πρέπει να είναι ο κοινός στόχος. Η ακύρωση της αξιολόγησης και η ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής επίθεσης. Και σε αυτόν τον στόχο πρέπει να ενισχυθούν όλες οι μορφές αντίστασης για να τον υπηρετήσουν. Έχοντας απέναντί μας θεούς και δαίμονες δεν πρέπει να πάμε με τον σταυρό στο χέρι. Να αξιοποιήσουμε τώρα, όλα τα όπλα που έχουμε στη διάθεσή μας. Από την πλευρά μας, στο όνομα της επανάκτησης της ενότητας του κλάδου, είμαστε διατεθειμένοι να συμβάλλουμε σε αυτήν την κατεύθυνση ώστε να καταλήξουμε σε ένα αγωνιστικό πρόγραμμα που θα πάρει υπόψη του τις συλλογικές διαδικασίες των Συλλόγων, τις διαφορετικές αποφάσεις, την αγωνία και τη φωνή της βάσης, συνθετικά και αγωνιστικά.

Σε αυτήν τη βάση και κάτω από το φως των νέων δεδομένων που έχουμε με το αυταρχικό κρεσέντο της κυβέρνησης προτείνουμε:

1. Καλούμε **για τρίτη φορά** όλες τις παρατάξεις της ΔΟΕ να επαναπροκηρύξουμε από κοινού την απεργία-αποχή από τις αξιολογικές διαδικασίες, χωρίς τις δεσμεύσεις του νόμου Χατζηδάκη. Ας μας ξαναπάνε στα δικαστήρια, ας σύρουν έναν ολόκληρο κλάδο και το μεγαλύτερο συνδικάτο της χώρας στο εδώλιο. Δεν φοβόμαστε-δεν λυγίζουμε.

2. Καλούμε όλες τις παρατάξεις της ΔΟΕ να κηρύξουμε μονόωρες στάσεις εργασίας για τις διαδικασίες των συνεδριάσεων ώστε σε κάθε περίπτωση (για παράδειγμα συντομότητας κήρυξης της απεργίας-αποχής ως παράνομης) να καλύπτονται οι συνάδελφοι για να μην συμμετέχουν στις ομάδες εργασίας. Για την Τετάρτη 27/10/2021 να κηρυχθεί τρίωρη στάση εργασίας, ώστε να καλυφθεί ο κύριος όγκος των συνεδριάσεων των σχολείων

3. Απεργιακή κινητοποίηση την μεθεπόμενη εβδομάδα (πρώτο δεκαήμερο του Νοέμβρη) ή αν προσφύγει για οποιοδήποτε λόγο και πάλι στα δικαστήρια.

Να κατανοήσουμε λοιπόν την αναγκαιότητα απεργιακής απάντησης, πανεκπαιδευτικής κινητοποίησης και πανελλαδικών δράσεων ώστε να δημιουργήσουμε ένα ακόμα πολιτικό γεγονός – σεισμό, μετά τη μεγάλη απεργία της 11^{ης} Οκτώβρη. Είναι αδιανόητο να μην προχωρήσουμε σε απεργία και

πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια μετά από μια τέτοια ολοκληρωτική επίθεση. Τώρα, σήμερα να οριστεί η επόμενη απεργία της Ομοσπονδίας σε αυτό το πλαίσιο.

- Να διαφυλάξουμε τα σωματεία μας από τον στόχο της κυβέρνησης να τα διαλύσει – να προκηρύξουν όλα ΓΣκαι εκλογές άμεσα.

- Να προχωρήσουμε σε μια μεγάλη καμπάνια ενημέρωσης των γονιών με βάση το γράμμα της ΔΟΕκαι με πανό και αφίσες στα σχολεία.

- Είναι αναγκαία ή ΑΜΕΣΗ συνεδρίαση του ΔΣ της ΔΟΕ.

Απέναντι στο νόμο 4823 και στο εύρος της επίθεσης, στο νόμο της βίας και της φθοράς του Δημόσιου Σχολείου, της εργασίας μας και του κόπου μας, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΡΟΜΟΙ ΧΩΡΙΣΤΟΙ, που ο ένας οδηγεί στον παράδεισο και ο άλλος στην κόλαση. Η μάχη για την αξιολόγηση δεν έχει τελειωμό, δεν είναι μια ζαριά.

Παλεύει το δίκιο με τ' άδικο, το δημόσιο σχολείο με το εμπόρευμα, η γνώση με την πρματέια και οι άρπαγες με τους υπερασπιστές. Αυτοί οι υπερασπιστές είμαστε όλες και όλοι εμείς που δεν θα αφήσουμε να γίνει το σχολείο τόπος εξορίας. Συνεχίζουμε ενωτικά και αποφασιστικά οι τοπικοί Σύλλογοι και η Ομοσπονδία για να μην περάσει η αξιολόγηση και να ακυρωθεί στην πράξη.